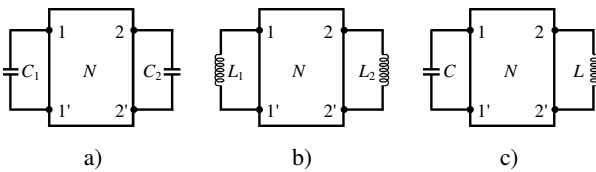

VIII. PREDAVANJE

Tri moguće varijante mreže drugog reda. Pojam kruga. Primjer serijskog RLC -kruga: faktor gušenja α , vlastita frekvencija ω_0 , karakteristična jednačba, prirodne frekvencije. Prigušeni odziv. Pseudoperiodični odziv (prigušeni titrajni krug). Posebni slučajevi: kritično prigušeni odziv, konzervativni odziv. Karakteristični parametri: dekrement titranja, faktor dobrote titrajnog kruga. Fizikalni smisao dekrementa titranja. Energetski odnosi u RLC -krugu: uvjet opstojnosti periodičkog režima rada (oscilatora).

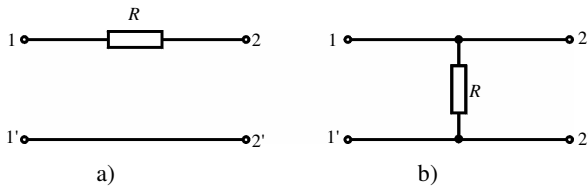
8. MREŽE DRUGOG REDA – SLOBODNI ODZIV

Svaka mreža koja se sastoji od *dva nadomjesna reaktivna elementa*, jednog ili više otpora i nezavisnih izvora naziva se *mrežom drugog reda*. Otpori i nezavisni izvori tvore *dvoprilaz N* na ulaze kojeg su spojeni reaktivni elementi, slika 8.1

Sl. 8.1 Tri moguće varijante mreže drugog reda.

Najveću raznolikost odziva omogućava treća varijanta mreže, slika 8.1.c. Najjednostavnije realizacije dvoprilaza N u kojima je još očuvana sva raznolikost odziva prikazuje slika 8.2

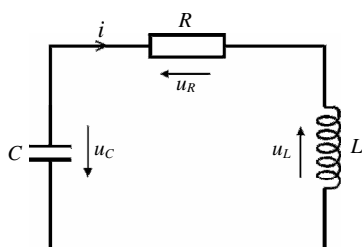

Sl. 8.2 Realizacije dvoprilaza N koje omogućuju tvorbu
a) serijskog RLC -kruga,
b) paralelnog RLC -kruga.

U nastavku analize prvo ćemo istražiti slobodni odziv, dakle ona svojstva mreže drugog reda koja ne ovise o poticaju, i to na primjeru *serijskog RLC -kruga* uz pretpostavku da su svi elementi mreže *linearni i vremenski nepromjenljivi*.

Pod pojmom *kruga* smatrat ćemo ubuduće svaku *strukturno jednostavniju mrežu*, dakle svaku mrežu s manjim brojem elemenata.

8.1 KARAKTERISTIČNA JEDNAŽBA

Sl. 8.3 Shema spoja serijskog RLC -kruga.

Vrijedi da je

$$u_L + u_R + u_C = 0$$

Budući da su elementi mreže linearni vremenski nepromjenljivi to dobivamo

$$L \frac{di}{dt} + Ri + \frac{1}{C} \int_{-\infty}^t i(x) dx = 0 \quad (1)$$

Uvede li se umjesto struje $i(t)$ kao varijabla mreže naboj $q(t)$ proizlazi da je

$$\frac{d^2 q}{dt^2} + 2 \left(\frac{R}{2L} \right) \frac{dq}{dt} + \frac{1}{LC} q = 0$$

Rješenje ove diferencijalne jednačbe će umjesto o *tri* parametra R, L i C ovisiti samo o *dva* parametra. To su :

a) *faktor gušenja*

$$\alpha = \frac{R}{2L} \quad (2)$$

b) *vlastita frekvencija*

$$\omega_0 = \frac{1}{\sqrt{LC}} \quad (3)$$

te diferencijalna jednačba serijskog RLC -kruga poprima oblik

$$\frac{d^2 q}{dt^2} + 2\alpha \frac{dq}{dt} + \omega_0^2 q = 0 \quad (4)$$

Rješenje ove diferencijalne jednačbe je oblika $q = Ke^{st}$. Uvrstimo li pretpostavljeno rješenje u (4) dobivamo

$$Ke^{st} \cdot (s^2 + 2\alpha s + \omega_0^2) = 0$$

Ova jednačba ima dva rješenja. Prvo rješenje, da je $q = Ke^{st} = 0$ je trivijalno, jer daje iskaz o "mrtvoj" mreži. Pravo rješenje je drugo rješenje, tj.

$$q = Ke^{st} \neq 0 \quad ; \quad s^2 + 2\alpha s + \omega_0^2 = 0$$

jer nam ono kazuje nešto o mreži u kojoj je $q(t) \neq 0$!
Jednačba

$$s^2 + 2\alpha s + \omega_0^2 = 0 \quad (5)$$

naziva se **karakteristična jednadžba**, a njena rješenja

$$s_{1,2} = -\alpha \pm \sqrt{\alpha^2 - \omega_0^2} \quad (6)$$

nazivaju se **prirodne frekvencije** kruga.

Napomene :

- a) Neovisno o izboru varijable kojom je opisan serijski RLC-krug, karakteristična jednadžba ostaje ista s istim izrazima za određivanje parametara α i ω_0 .
- b) Neovisno o izboru varijable kojom je opisana neka mreža (krug) drugog reda i za bilo koju drugu mrežu (krug) drugog reda, karakteristična jednadžba je istog oblika (5), ali su izrazi za određivanje parametara α i ω_0 različiti.

Iz izloženog proizlazi da je zbog postojanja *oba nezavisna spremnika energije* (matematički: zbog oba nezavisna početna uvjeta!) opće rješenje diferencijalne jednadžbe (4) oblika

$$q = K_1 e^{s_1 t} + K_2 e^{s_2 t} \quad (7)$$

gdje su K_1 i K_2 konstante koje treba tek odrediti iz početnih uvjeta.

Prirodne frekvencije s_1 i s_2 su ili *realni brojevi* ili *konjugirano kompleksni brojevi*. U skladu s pojmovima stabilne odnosno nestabilne mreže, uvedenim u poglavlju 6, proizlazi :

a) mreža je **stabilna** ako je

$$\text{Re}\{s_1\} < 0 \text{ i } \text{Re}\{s_2\} < 0 \quad (8a)$$

b) mreža je **nestabilna** ako je

$$\text{Re}\{s_1\} > 0 \text{ i/ili } \text{Re}\{s_2\} > 0 \quad (8b)$$

8.2 ANALIZA KARAKTERISTIČNE JEDNADŽBE

U nastavku ograničimo se samo na razmatranje *stabilnih mreža*. U skladu sa (8a) i (6) ovo znači da vrijedi

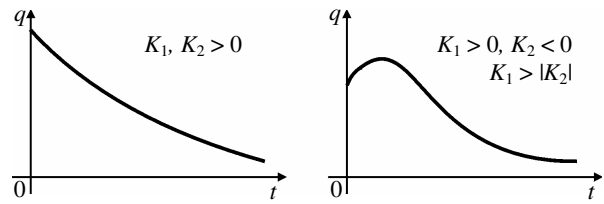
$$\alpha > 0 \quad (9)$$

8.2.1 Prigušeni odziv

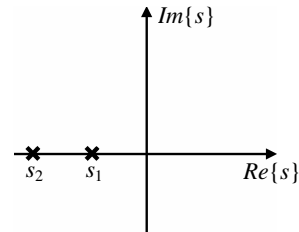
Ako je

$$\alpha > \omega_0 \quad (10)$$

prirodne frekvencije s_1 i s_2 su *dva realna broja* i odziv (7) sastoji se od zbroja dviju eksponencijalnih funkcija realnog argumenta. Ovaj se odziv naziva **prigušeni odziv**.

Sl. 8.4.a Dva tipična valna oblika prigušenog odziva.

Sl. 8.4.b Prikaz prirodnih frekvencija u ravnini kompleksnih frekvencija.

8.2.2 Pseudoperiodični odziv

Ako je

$$\alpha < \omega_0 \quad (11)$$

prirodne frekvencije s_1 i s_2 su *dva konjugirano kompleksna broja* oblika

$$s_{1,2} = -\alpha \pm j\omega_d \quad ; \quad \omega_d = \sqrt{\omega_0^2 - \alpha^2} \quad (12)$$

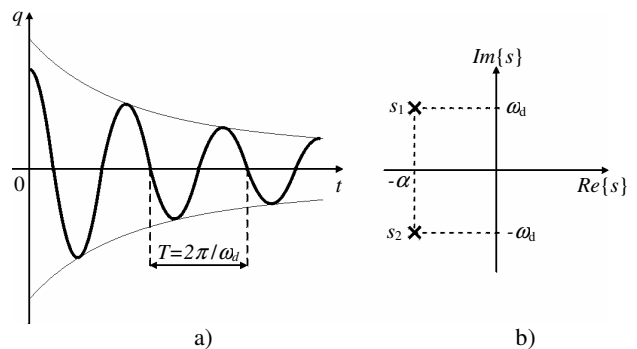
gdje se ω_d naziva (*kružna*) **frekvencija pseudoperiodičnog odziva**. Odziv je oblika

$$q = K_1 e^{s_1 t} + K_2 e^{s_2 t} = e^{-\alpha t} (K_1 e^{j\omega_d t} + K_2 e^{-j\omega_d t})$$

odnosno

$$q = K e^{-\alpha t} \cos(\omega_d t + \vartheta) \quad (13)$$

gdje su K i ϑ konstante koje treba odrediti iz početnih uvjeta.

Sl. 8.5 a) Tipični valni oblik pseudoperiodičnog odziva. b) Prikaz prirodnih frekvencija u ravnini kompleksnih frekvencija.

Valni oblik funkcije $q(t)$ prikazan je na slici 8.5.a. Amplituda oscilacija (titraja) $Ke^{-\alpha t}$ pada po eksponencijalnom zakonu i teži nuli kad $t \rightarrow \infty$. Funkcija (13) nije periodična, ali kako se ona poništava u nultočkama funkcije $\cos(\omega_d t + \vartheta)$ to i nultočke dolaze u pravilnim vremenskim intervalima trajanja π/ω_d te ima fizikalnog smisla govoriti o **periodi pseudoperiodičnog odziva**

$$T = \frac{2\pi}{\omega_d}$$

Krug u kojem se pojavljuje pseudoperiodični odziv naziva se (**prigušeni**) **titrajni krug**.

8.2.3 Posebni slučajevi

a) **Kritično prigušeni odziv**. Nastupa u slučaju ako je

$$\alpha = \omega_0 \quad (14)$$

a valni oblik odziva dan je izrazom

$$q = (K_1 t + K_2) e^{-\alpha t} \quad (15)$$

Napomena: U praksi treba nastojati postići kritično prigušeni odziv ako se želi:

- za zadane L i C **najbrža razgradnja** uskladištene energije u krugu, ili
- **minimalno vrijeme uspostavljanja ustaljenog stanja**, kao što je to čest slučaj u automatskom upravljanju. Pri tome se vrijeme uspostavljanja ustaljenog stanja obično definira kao vrijeme potrebno da promatrana varijabla dosegne 95% svoje ustaljene nenulte vrijednosti ili ako je ustaljeno stanje nulto stanje, kao vrijeme potrebno da promatrana varijabla padne na 5% od svoje početne vrijednosti.

b) **Konzervativni odziv**. Nastupa u slučaju ako je

$$\alpha = 0 \quad (16)$$

a valni oblik odziva dan je izrazom

$$q = K \cos(\omega_0 t + \vartheta) \quad (17)$$

Krug u kojem se pojavljuje konzervativni odziv naziva se i **nepriugušeni titrajni krug**.

8.3 KARAKTERISTIČNI PARAMETRI TITRAJNOG KRUGA

Osim spomenutih parametara **faktora gušenja** α i **vlastite frekvencije** ω_0 u praksi se često koriste i druga dva parametra. To su

a) **logaritmički pad** ili **dekrement titranja**

$$d = \ln \left| \frac{q(t)}{q(t+T)} \right| = \alpha T = 2\pi \frac{\alpha}{\omega_d} \quad (18)$$

b) **faktor dobrote titrajnog kruga**

$$Q = 2\pi \frac{\text{uskladištena energija u krugu}}{\text{disipirana energija u krugu u periodu } T} \quad (19)$$

Definicija faktora dobrote titrajnog kruga Q nije vezana uz krugove drugog reda. Ako se uskladištena energija u krugu u nekom trenutku t označi sa $\mathcal{E}_\Sigma(t)$, onda će disipirana energija u krugu u periodu titranja T biti očigledno jednaka razlici

$$\mathcal{E}_\Sigma(t) - \mathcal{E}_\Sigma(t+T)$$

te se faktor dobrote titrajnog kruga Q može definirati izrazom

$$Q = 2\pi \cdot \frac{\mathcal{E}_\Sigma(t)}{\mathcal{E}_\Sigma(t) - \mathcal{E}_\Sigma(t+T)} \quad (20)$$

Napomena: Faktor dobrote koristi se i u harmonijski poticanim krugovima pri analizi njihovih svojstava u okolišu rezonancije te kao jedan od kriterija pri iskazivanju kvalitete izvedenih zavojnica i kondenzatora reaktivnih filtara. U tim se slučajevima **faktor dobrote** Q definira umnoškom 2π i omjera **najveće** uskladištene energije i disipirane energije u krugu ili reaktivnoj komponenti tijekom jedne periode poticaja.

8.4 NEKE VAŽNE RELACIJE U TITRAJNIM KRUGOVIMA DRUGOG REDA

8.4.1 Određivanje faktora gušenja α

Svojstvo pseudoperiodičnog odziva (13) da je razmak između dva uzastopna maksimuma (minimuma) stalan i da iznosi $T=2\pi/\omega_d$ koristi se u praksi pri određivanju faktora gušenja α , odnosno za poznate L i C kruga pri određivanju otpora R titrajnog kruga. Naime, ako je m -ti maksimum jednak

$$A_m = Ke^{-\alpha t_0} \cos(\omega_d t_0 + \vartheta)$$

onda je očigledno $m+n$ -ti maksimum jednak

$$A_{m+n} = Ke^{-\alpha(t_0+nT)} \cos[\omega_d(t_0+nT) + \vartheta]$$

odakle dobivamo izraz za faktor gušenja titrajnog kruga

$$\alpha = \frac{1}{nT} \ln \frac{A_m}{A_{m+n}} \quad (21)$$

a sve veličine na desnoj strani (21) lako su mjerive.

Napomena: Znamo li faktor gušenja α odredili smo i dekrement titranja $d=\alpha T$!

8.4.2 Određivanje faktora dobrote slabo prigušenog titrajnog kruga Q_0

Uskladištena energija u krugu drugog reda je

$$\mathcal{E}_\Sigma(t) = \frac{1}{2}Cu_C^2 + \frac{1}{2}Li^2 = \frac{1}{2C}q^2 + \frac{1}{2}L\left(\frac{dq}{dt}\right)^2$$

i koristeći izraz (13) dobivamo da je

$$\begin{aligned} \mathcal{E}_\Sigma(t) = & \frac{1}{2}K^2e^{-2\alpha t} \left[\left(\frac{1}{C} + \alpha^2L\right)\cos^2(\omega_d t + \vartheta) + \right. \\ & \left. + \omega_d^2L\sin^2(\omega_d t + \vartheta) + 2\alpha\omega_dL\sin(\omega_d t + \vartheta)\cos(\omega_d t + \vartheta) \right] \end{aligned}$$

Budući da je trajanje jedne periode $T=2\pi/\omega_0$, proizlazi da je

$$Q = 2\pi \cdot \frac{\mathcal{E}_\Sigma(t)}{\mathcal{E}_\Sigma(t) - \mathcal{E}_\Sigma(t+T)} = \frac{2\pi}{1 - e^{-4\pi\alpha/\omega_d}} \quad (22)$$

Za slabo prigušeni krug vrijedi da je

$$\alpha \ll \omega_0 \quad ; \quad \omega_d \sim \omega_0 \quad ; \quad T \sim 2\pi/\omega_0$$

te uzevši u obzir da je

$$1 - e^{-4\pi\alpha/\omega_d} \approx 1 - 1 + 4\pi\alpha/\omega_0$$

dobivamo izraz za **faktor dobrote slabo prigušenog titrajnog kruga Q_0**

$$Q \approx Q_0 = \frac{\omega_0}{2\alpha} \quad (23)$$

Što je faktor dobrote Q_0 veći, to se titraji sporije prigušuju. Iz izraza (21) proizlazi, ako se stavi da je $n=Q_0$,

$$\frac{A_{m+Q}}{A_m} = e^{-\alpha Q_0 T} \approx e^{-\alpha \frac{\omega_0}{2\alpha} \frac{2\pi}{\omega_0}} = e^{-\pi} \approx 0,043$$

što znači da se u slabo prigušenom titrajnom krugu "amplituda" titraja smanji na 4.3% od početne amplitude nakon isteka od Q_0 perioda. Tako se Q_0 može lako izmjeriti.

Opazamo da je **dekrement titranja slabo prigušenog titrajnog kruga d_0** jednak

$$d_0 = \alpha T_0 = 2\pi \frac{\alpha}{\omega_0} = \frac{\pi}{Q_0}$$

Na osnovi izraza (22) lako dobivamo da je

$$\frac{\mathcal{E}_\Sigma(t) - \mathcal{E}_\Sigma(t+T)}{\mathcal{E}_\Sigma(t) + \mathcal{E}_\Sigma(t+T)} = \frac{1 - e^{-4\pi\alpha/\omega_d}}{1 + e^{-4\pi\alpha/\omega_d}} \approx \frac{4\pi\alpha}{2\omega_d} = 2\pi \frac{\alpha}{\omega_0} = d_0$$

što daje jasni *fizikalni smisao* pojmu dekrementa titranja d_0 !

8.5 ENERGETSKI ODNOSI U RLC-KRUGU

Krug prema slici 8.3 dobro je definiran, varijabla $i=dq/dt$ zbog toga je neprekinuta, te se njome smije pomnožiti diferencijalna jednačba (1). Proizlazi

$$Li \frac{di}{dt} + \frac{1}{C}q \frac{dq}{dt} + Ri^2 = 0$$

Budući da je ukupna uskladištena energija u krugu

$$\mathcal{E}_\Sigma(t) = \frac{1}{2}Li^2 + \frac{1}{2C}q^2$$

to dobivamo da vrijedi :

$$\frac{d\mathcal{E}_\Sigma}{dt} + Ri^2 = 0 \quad (24)$$

a) **Otpor R je pozitivan.** Budući da je $i^2(t) \geq 0$; $R > 0$, to mora biti

$$\frac{d\mathcal{E}_\Sigma}{dt} < 0$$

što znači da **proces trne**, jer u krugu postoji samo konačna prethodno uskladištena energija.

b) **Otpor R je negativan.** Budući da je $i^2(t) \geq 0$; $R < 0$, to mora biti

$$\frac{d\mathcal{E}_\Sigma}{dt} > 0$$

što znači da se **proces raspiruje**, tj sa $R < 0$ označen je model izvora električne energije.

c) **Periodički režim rada.** Ako je periodički režim rada moguć, tj. ako je

$$\mathcal{E}_\Sigma(t) = \mathcal{E}(t+T) \quad (25)$$

gdje je T perioda rada, onda iz jednačbe (24) vidimo da je uvjet periodičkog režima rada (25) zadovoljen samo ako je

$$\int_t^{t+T} Ri^2 dt = 0 \quad (26)$$

a ovaj se uvjet može zadovoljiti samo ako je $R = R(t) \geq 0$. Dakle otpor R mora biti **vremenski promjenljiv**, ali tako da u dijelu periode T iskazuje svojstva *pasivnog* otpora a u drugom dijelu periode T svojstva *aktivnog* otpora.

Jednačba (26) predstavlja **uvjet opstojnosti** svakog **oscilatora** napajanog iz istosmjernog izvora !

Napomena: Jednačba (26) izvedena je iz energetskih svojstava kruga u kojem *ne djeluju* nezavisni izvori. Da izloženo zaključivanje vrijedi i za istosmjerne krugove drugog reda pokazat će se u idućem poglavlju!